

הרבה אהבה

הנס וילהלם

טובי אהב לבקר אצל דובה ננה. היא ידעה
לספר סיפורים יפים ואפתה עוגיות טעימות
ביותר.

טובי אהב את הדובה ננה והיא אהבה את
טובי.

אבל היא אהבה גם עוד מישהו, את ניקודית,
ציפור התוכי הצהובה שלה.

"למה היא נקראת ניקודית?" שאל טובי.
"כי יש לה נקודות אדומות קטנות על בטנו"
אמרה הדובה ננה "וכל נקודה היא כמו לב
קטן שאומר 'אני אוהב אותך'".

בוקר קר אחד המון פטיטי שלג רקדו סביב
ביתה של הדובה ננה. גם ניקודית רצתה
לרקוד. היא יצאה דרך חלון פתוח, פרסה את
כנפיה ועפה.
היא לא חזרה לארוחת צהריים ולא לארוחת
הערב. היא לא חזרה בכלל.

כשהדובה ננה הבינה שניקודית נעלמה, ביקשה
מידידה שיעזרו לחפש את התוכי האהובה שלה.
"וי" אמרה "כל כך קר בחוץ. לניקודית יהיה קר מאוד.
אני חייבת למצוא אותה."

כולם חיפשו וחיפשו, אך לא מצאו את ניקודית.
טובי הצטער מאוד. ואז עלה לו רעיון. הוא הכין
כרזות ובהן סיפר שהדובה ננה אבדה את
התוכי שלה. את הכרזות הדביק על כל העצים
ברחוב.
"אני מקווה שזה יעזור" חשב טובי.

אבל אף אחד לא ראה את ניקודית.

כשימים עברו הדובה ננה נעשתה עצובה יותר ויותר.

טובי הלך לביתה כל יום וניסה לשעשע אותה. אך לשווא. הדובה ננה חשבה כל הזמן על ניקודית, וכל פעם כשחשבה עליה, בכתה שוב.

טובי היה עצוב. הוא עוד לא ראה את הדובה ננה
מדוכדכת כל כך. כל הדרך הביתה חשב מה הוא
יכול לעשות כדי לעודד אותה.
ואז עלה לו רעיון חדש. "אני יודע!" הוא קרא.

הוא הוציא את העפרונות הצבעוניים שלו, ניר,
מספריים ודבק וצייר תמונתה של ניקודית. אחר כך
עשה גלויה מיוחדת. הוא עשה זאת בהקפדה
ובאהבה רבה.
כשגמר, טובי היה מרוצה מאוד. הוא הדביק לבבות
אדומים סביב ציורה של ניקודית וחתם על הגלויה עם
הרבה נשיקות.

אחר כך ביקש מאמא ניר אריזת מתנות.
אבל כל הנירות היו עדיין קטנים מדי.
בסוף טובי מצא גליון גדול של עיתון ובו
ארז את הגלויה, וקישט את החבילה בלב
אדום גדול.

כשהגיע טובי לביתה של הדובה ננה ראה
שהיא בוכה. אז הוא נתן לה את הגלויה
העטופה בעיתון.

"הו, כמה היא יפה" קראה הדובה
ננה כשפתחה את החבילה.
"עשיתי אותה בעצמי, עם הרבה
אהבה" אמר טובי.

הדובה ננה חיבקה אותו ושמה את הגלויה מעל
התנור. אז התחילה לקפל את העיתון שבו ארז
את הגלויה.
ופתאום עיניה נעשו גדולות והיא נתנה צעקה.

עוד מעולם לא ראה טובי את ננה רצה כל כך מהר. הוא בקושי יכול היה להספיק אחריה.

"מה קרה?" נבהל טובי.
"ראה טובי" והדובה ננה הצביע על מודעה בעיתון "מישהו מצא את ניקודית. היא חיה! בוא ונלך אליה."

כשהם הגיעו לביתם של מר וגברת ארנבים, הדובה
ננה דפקה בדלת. כעבור רגע הדלת נפתחה וניקודית
עפה ישר לזרועותיה של הדובה ננה, בקריאות
שמחה.

"מצאנו אותה על הגג שלנו, רועדת מקור"
סיפר מר ארנב "רק לא ידענו של מי היא."
הדובה ננה וטובי שמחו מאוד שניקודית
חזרה וניקודית שמחה אף היא לחזור
הביתה.
"אנו חייבים לעשות מסיבה גדולה בביתי
לכבוד האירוע" אמרה הדובה ננה.

משפחת הארנבים וכל ידידיה של הדובה
ננה באו למסיבה.

כולם אכלו עוגה ושתי תה עם דבש, והדובה
ננה סיפרה שוב ושוב על הגלויה הנהדרת
שטובי הכין לה ואיך הגלויה החזירה את
ניקודית הביתה. וכל זה כי הגלויה הייתה
עשויה..

...בהמון, המון אהבה.

